

Velký Bor, Jetenovice, Slivonice

duben, květen 2020

Slovo

pana starosty ...

Vážení spoluobčané,

vítám Vás u jarního vydání Velkoborských novin. Letošní teplá zima utekla jako voda a máme tu zase jaro. Sníh byl pouze na horách, a to převážně uměle vyrobený. Z toho plyne, že hladina podzemní vody je stále pod normálem. Zemědělské sucho zmírnily únorové a zčásti březnové deště. Začátkem února nás potrápily velmi silné větry, při kterých se stromy vyvracely a lámaly jako sirky. Při této větrné kalamitě hasiči nevěděli, kde dříve zasahovat. I velkoborská zásahová jednotka byla povolána k částečně hořícímu lesu a suché trávě. Tento požár vznikl při zkratu na lince vedení vysokého napětí směrem do Horažďovic. Počátek března překonával teplotní rekordy v plusových hodnotách, konec března zase v mínusových a co bylo rozkvetlé, to zmrzlo.

Ovšem největším problémem tohoto roku je rozšíření koronaviru z Číny do celého světa. I když jsme již všichni věděli o šíření této nemoci z Itálie a Rakouska, někteří nezodpovědní „sportovci“ vyrazili na prázdné sjezdovky v lyžařských střediscích těchto zemí a ještě se tím chlubili na sociálních sítích, jak si to krásně užili. Mnoho z nich si však přivezlo tento lidstvu neznámý vir a ohrožovali nákazou další lidi, kteří s nimi přišli do styku. To, co následovalo, všichni víme. Denně slyšíme o množících se počtech nakažených a umírajících lidí, kolabujícím zdravotnictví včetně nakažených lékařů a sester po celém světě. Používáním roušky chráníme nejen sebe, ale i ostatní před možnou nákazou. Zřejmě nikoho před dvěma měsíci nenapadlo, že budeme nosit ochranné prostředky a roušky tak, jak to bylo počátkem roku v Číně. Realita je ovšem taková, že tento, do té doby lidstvu neznámý vir, se rozšířil po

celém světě.

V sobotu 8. února proběhl v kulturním domě ve Velkém Boru dětský maškarní rej, kterého se zúčastnilo 76 dětí plus jejich doprovod, což znamenalo zcela zaplněný sál. Všechny děti si naplno užily celé odpoledne plné zábavy a her, za což vděčíme především velkoborským hasičům.

Další sobotu, 15. února, se konal velkoborský masopustní průvod. Účast masek a nálada byla vynikající, neboť nám přálo velmi pěkné, slunné počasí.

V pátek 6. března byla pro všechny ženy uspořádána oslava MDŽ. Pro velkoborské a jetenovické ženy v restauraci ve Velkém Boru, pro ženy ze Slivonic se akce uskutečnila v tamním obecním domě.

Tyto akce byly na čas poslední, neboť od 12. března byl v České republice vyhlášen nouzový stav kvůli šíření koronaviru a následně i zákaz shromažďování na veřejných místech. Na vesnici máme všichni mnoho práce kolem domu a na zahrádce, horší to mají obyvatelé měst. Co nás čeká dále, zatím nevíme, ale pokud se všichni budeme chovat odpovědně, určitě v dohledné době budeme opět moci navštěvovat restaurace, bary, výstavy a další společenské akce. Věřte, že společně to zvládneme.

Jaro je tady, tak Vám přeji hodně prosluněných dnů, hlavně zdraví, štěstí a pohodu v následujícím čase. Všem děkuji za pomoc při úklidu obcí a zajišťování různých akcí. A nezapomeňte, že přátelé jsou lék na všechno.

Na obecním úřadu máme dostatek ochranných roušek, má-li někdo zájem, velmi rádi je dodáme.

9. května proběhne sběr velkoobjemového a nebezpečného odpadu Velký Bor 9-10 hod. Jetenovice 10-11 hod. Slivonice 11:30 - 12 hod.

oslavenci v dubnu

75 let	Zrno Václav	Slivonice
87 let	Jiříček Václav	Velký Bor
90 let	Járová Amálie	Velký Bor

oslavenci v květnu

65 let	Pavlas Josef	Velký Bor
75 let	Šmrha Václav	Velký Bor
83 let	Kolářová Marie	Velký Bor
88 let	Sládek Jaroslav	Jetenovice
83 let	Smítka Karel	Velký Bor
88 let	Kolářová Božena	Velký Bor

oslavenci v červnu

86 let	Podlešáková Blanka	Jetenovice
82 let	Maixner Kamil	Slivonice
75 let	Pihera Karel	Jetenovice

Oslavencům přejeme hodně štěstí a zdraví.

Redakční rada přeje všem čtenářům klidné Velikonoce

Rybářská sezóna je tady

Na rybníku u hřiště stále platí chytací víkend pro občany a chalupáře Velkého Boru v každém sudém týdnu. O Velikonocích je možno rybařit pro zábavu a odreagování celý prodloužený víkend. Stále platí systém „chyt' a pust'". Nezapomenejte dodržovat bezpečnou vzdálenost kvůli koronaviru.

Lovu zdar a viru zmar

Masopust Velký Bor

V sobotu 15. 2. prošel Velkým Borem masopustní průvod. Nejpočetnější skupinku tvořila cikánská rodina, která svou muzikou vyplňovala pauzy v době, kdy již tradiční muzikantské uskupení potřebovalo nabrat dech. Průvod vyrážel v dopoledních hodinách hned poté, co starosta předal nevěstě a ženichovi symbolický klíč od obce. Tím na návsi začínalo masopustní veselí, jehož se zúčastnilo přibližně 35 masek. Počty ovšem kolísaly – metabolismus všech nestíhal zpracovat množství pohoštění nabízeného u jednotlivých chalup, a tak ne každý byl schopen dorazit až na myslivnu, kde probíhalo zakončení akce.

Děkujeme všem, kteří u svých obydlí přivítali tuto rozvernou návštěvu, a budeme věřit, že příští ročník bude aspoň tak vydařený jako letošní!

Jana Brůžková

SDH Velký Bor

8. 2. proběhl v kulturním domě ve Velkém Boru dětský maškarní bál. Účast byla velká, na sále jsme mohli potkat spoustu princezen, víl, ale i loupežníků a kovbojů. Jako obvykle se o zábavu postaral DJ JO-NO.

V letošním roce začala plánovaná oprava požární zbrojnice. Chtěla bych poděkovat všem, kteří se na opravě budou podílet, především naší obci, která se této opravy zhostila.

Starostka Radmila Štípková

SDH Jetenovice

Vážení spoluobčané, dovoluji mi, abych vám přiblížil akce, které jsme uspořádali.

8. 2. 2020 nás opět po roce navštívil pan Houdek z autoškoly, aby nám přiblížil nová pravidla silničního provozu, nové značky, atd. Účast nebyla tak hojná jako minulý rok, ale ti, co zavítali, se určitě dozvěděli mnoho novinek.

15. 2. 2020 jsme uspořádali masopustní průvod. Moc se

nás nesešlo, ale i tak jsme si to užili. Během průvodu nám hrála místní kapela a doprovázel nás pojízdný vůz s občerstvením. Děkuji všem zúčastněným a doufám, že příští rok to bude lepší.

Další akce jsou v této době zatím v nedohlednu, a proto všem přeji hlavně pevné zdraví a ať se co nejdříve někde potkáme.

Starosta SDH Jetenovice

Jogurtový chlebíček

Ingredience:

tuk na vymazání a pšeničné otruby na vysypání formy
125 g pšeničné celozrnné mouky
125 g pšeničné hrubé mouky
100 g žitného šrotu
1 balíček kypřicího prášku
1 lžička soli
50 g rozinek
50 g slunečnicových jader
300 ml bílého živého jogurtu
1 lžíce sirupu z cukrové řepy

Postup:

Troubu předehřejeme na 175 °C. Chlebíčkovou formu o obsahu přibližně 1,2 l vymažeme tukem a vysypeme otrubami. Mouky, žitný šrot, kypřicí prášek, rozinky a slunečnicová jádřka promícháme v míse. Přidáme jogurt a sirup a ze všeho uhněteme hladké těsto, kterým naplníme formu a uhladíme. Pečeme asi 50 minut. Upečený chlebíček necháme ve formě krátce odpočinout, potom vyklopíme na mřížku a necháme zcela vychladnout. Chléb s kypřicím práškem jíme hned v den upečení, nebo jej hned zmrazíme v jednotlivých porcích, jinak rychle vyschne.

Dobrou chuť přeje Jana Palečková

Zamyšlení

P. Stanislava Bušty

„A když jsem tak přemýšlel,

o čem bych tak asi napsat měl – když už tedy něco napsat mám – a tak tedy o tom, co prožíváme všichni společně i každý sám – co i já prožívám – co prožíváš ty – co prožíváte Vy – co prožívá každý z nás – v tento vážný čas – v této době nouze – a nejen o virové hrozbě pouze – o tom by se jistě dalo psát ze široka a dlouze – o té jistě nás všech naléhavé touze – aby to vše všechno šťastně skončilo – aby to pro nás bolestné nebylo – aby nás to minulo – aby to už šťastně za námi bylo. A co se týká té – jak jsem četl i pojmenování: nové chřipky – že prý i o ní už mezi lidmi kolují vtípky – a myslím si, že na vtípy v této vážné době není vhodný čas – ano, jistě i jiný názor na to může mít každý z nás – ale myslím si, že v tomto času všeobecného ohrožení – že spíše by vhodnější bylo nějaké vážnější zamyšlení – možná i o životě a třeba i smrti – a možná, že nejistota doby mnohé znepokojuje, vyvolává obavy, strach – a možná i obrazně, či doslova psychicky drtí – a také je doba předvelikonoční – postní doba – a možná, že v této době někdo i o otázkách života, či i smrti hlouběji hloubá – když je nejistota – jaká života je jistota – co v době nejisté – je vlastně jisté – co říká životní zkušenost – a co je teoretizování jen čisté – co vlastně má být náplní života – jaká je jistota – co vlastně je smyslem – jaký je smysl lidského života.

Četl jsem nedávno kdesi, že není žádné neštěstí to, že je toho mnoho, co ještě o té naší planetě Zemi nevíme, ale že tragické by bylo, kdyby někdo nevěděl, proč tady na této naší krásné Zeměkouličce je – proč tady jsme, jaké je naše poslání, jaký je smysl a cíl našeho života – co vlastně v této otázce je správná odpověď – co je jistota?!

Dostala se mi nedávno do rukou školní práce – jedné letošní maturantky. Zadání slohové práce: Moje duševní hygiena. S autorkou se asi většina z nás zde ve Velkém Boru potkala, nebudu jmenovat, i když bych mohl, ale ono ani tak nejde o to, kdo to napsal, ale co bylo napsáno. (Mohlo by to být pro nás takovým jakýmsi návodem na uvažování o sobě samém.) A možná by bylo dobré uvést úvodem, jak tuto práci ohodnotil zadávající vyučující: samozřejmě, že velkou známkou „1“ a k tomu ještě slovní pochvala: „Perfektní úvaha! Vážím si tvé odvahy a upřímnosti, s jakou jsi sebereflexi psala. Máš výbornou schopnost introspekce (pohledu do svého nitra) a dokážeš přemýšlet do hloubky o věcech, které jsou možná ostatním vzdálené. Víš, kde hledat sílu, útěchu a naději, jak zde být také pro bližní. Jen tak dál!

A teď bych si tu dovolil uvést téměř vše z této tak pěkně hodnocené písemné práce: „Každý nějak žijeme, něco děláme, někam chodíme, někoho známe, něco

máme rádi. V této úvaze se mám zamyslet nad tím, jak já vlastně žiju a čím vším je ovlivněna má psychika, co mně pomáhá udržet se v duševní pohodě. (Nad tím by se asi mohl, či měl zamyslet čas od času asi každý z nás – a třeba i – či právě v tento psychicky náročný čas – a nějak po pravdě a upřímně si odpovědět – přiznat si, jaké to se mnou je – jak na tom vlastně skutečně, doopravdy jsem.)

Může ovlivnit tělesný stav psychiku? Vím z vlastní zkušenosti, když něco trápí tělo, tak se tím zaobírá i hlava a zvláště z dlouhodobých a opakovaných problémů mívám špatnou náladu. Proto je důležité žít zdravým životním stylem. (Například pohybové aktivity: sport, vycházky do přírody aj.) Vyčistím si při tom hlavu, mám přitom čas přemýšlet nad některými věcmi a někdy je i vyřeším během jedné procházky. Zároveň to přispívá k mému tělesnému zdraví, tudíž i psychickému. Myslím, že pohyb na čerstvém vzduchu je úžasně osvobozující, navíc můžeme pozorovat krásy přírody a vůbec světa. Co dále souvisí se zdravím, je únava. Poslední dobou málo spím. Měla bych si lépe uspořádat čas, protože hodně věcí nestíhám a pak to táhnu do noci. Ale to zase souvisí s tím, že jsem unavená, něco musím, sedím u toho několik hodin a práce stejně nestojí za nic. Je to začarovaný kruh, ale někde se změnou začít musím.

Když bych měla pojmenovat něco, co mi dělá radost, při čem si odpočinu, odreaguju, je to hned několik činností. Moc ráda něco tvořím, ale musí to být něco, co má smysl, účel. Mám ráda všelijaké ruční práce, něco si ušiju, někomu něco vyrobím. Ráda dělám v kuchyni, ale přišla jsem na to, že když nemám pro koho něco dělat, nebaví mě to. Jak se říká: sdílená radost, dvojnásobná radost, a tak jsem ráda, když někomu udělám radost, protože to těší i mě. Mám moc ráda fyzickou práci, protože většinou mám hmatatelný výsledek, který mě těší. Nejraději pracuji se svými sourozenci. Při společné práci se vždy utuží naše sourozenecké vztahy. Nevadí, že mě z toho bolí záda, ale radost ze společného díla a přátelská atmosféra je to, při čem si psychicky odpočinu a naplňuje mě to radostí.

S předchozím odstavcem souvisí vztahy v rodině i ve škole. Mám ráda všechny lidi, mrzí mě, kdokoli schválně chybuje nebo škodí druhému. V mojí rodině, stejně jako ve všech ostatních, je mnoho starostí, ale i radostí. Často mě chování mých blízkých trápí a mrzí, ale vím, že každý z nich mě má rád a když to budu potřebovat, podpoří mě. Velikou duchovní oporu mám ve své mamince, která je mým velkým vzorem ve víře. Jsem jí moc vděčná za tento poklad, který mi předala, protože bez něj by život neměl smysl. Co se týká přátel, jsem velice opatrná na to, koho nazvu přítelem, protože jsem se několikrát zklamala a nejspíš kvůli tomu je pro mě těžké navázat nové vztahy, ale pracuji na větší důvěře k druhým. Svým přátelům důvěřuji a mám je

Pokračování na další straně

ráda

Rozumný a vyspělý člověk se prý pozná podle toho, že má, jak se říká, žebříček hodnot. Ví, co chce, k čemu směřuje, co je pro něj důležité. Já sice nemám pevně stanovené pořadí pro mě důležitých věcí, ale vím, co je pro mě na prvním místě, od čeho se vždy odrazím a podle toho se rozhoduji. Na prvním místě je pro mě Bůh a víra v něho, to je to, na čem doopravdy záleží. V dnešní době se člověk na nic stálějšího spolehnout nemůže. Ví, že kdybych neměla víru, nedokázala a neměla bych spoustu věcí. Pak jsou pro mě důležití lidé a to, abychom byli všichni dobří. Je těžké nenechat se strhnout společností a žít zády ke zlu, ale na každé dobré snaze záleží.

To je moje naděje.

Co mi pomáhá na cestě k sebepoznání? Svědomí. Když člověk poslouchá své svědomí, ví vše. Avšak svědomí promlouvá k tichým a těm, kteří ho chtějí poslouchat. Bohužel je dnes pro mě moc těžké najít klid, ticho a čas k naslouchání sobě sama... Duchovní, duševní sílu, která je pro mě nezbytná, čerpám z různých zdrojů: když si něco povzbuzujícího přečtu, když si zazpívám písničku, která mě povzbudí, když vidím lidi, kteří vírou žijí a jsou veselí, když jsem v kostele, nebo třeba rozhovory s mojí maminkou a pak samozřejmě radost z každodenních zázraků, když je tedy dokáži zahlédnout.

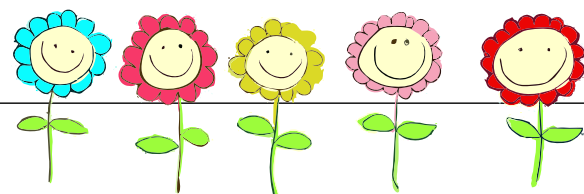
Sdělovat někomu takhle hluboké pocity a myšlenky pro mě, ale asi pro nikoho, není vůbec snadné. Nechtělo se mi do toho, ale už je to hotové. Myslím, že takové

zamyšlení není vůbec ku škodě. Řekla bych, že napomáhá k seberozvoji a sebepoznání."

Tak to je taková hlubší úvaha jednoho, či přesněji řečeno jedné z nás. Samozřejmě, že s tím v něčem asi nebudou někteří souhlasit. Když budou mít odvalu, mohou také napsat. Výměna názorů nemůže škodit, naopak může v něčem ty druhé i obohatit. Toto jsem uvedl jako příklad a vzor jak na to – a tak se do toho můžeme s chutí pustit, když se nám bude chtít – každý sám za sebe. Takové poctivé uvažování o sobě nemůže škodit – možná nám to i něco užitečného může dát, něco ukázat. Posuzovat ty druhé, to nám jde většinou snadno a rychle, ale je dobré začít sám u sebe. Jak a v čem by se měli změnit ti druzí, to si myslíme, že víme většinou velice dobře – ale co my sami – co já sám se sebou – co udělat – co vylepšit – ve svém uvažování o sobě a svém životě?

P.S: Jistě si všichni přejeme, aby současná tíživá a psychicky náročná situace brzo skončila – aby nás psychicky nedeptala, neničila. Jistě si přejeme, aby vše dobře skončilo, náš všechny šťastně minulo. I když někteří nás straší, plaší, že po tomto přijde zase něco další. A tak nenechme se strašit, nenechme se plašit – psychicky deptat, ničit. – Ale snažme se slušně a dobře žít – slušní a dobří být – přinést do světa aspoň trochu dobra a radosti – pro sebe i pro ty kolem nás. – A to je myslím dobrá rada – ať přijde cokoli – ať přijde jakákoliv doba – jakýkoliv čas!

P. Stanislav Bušta

7. sraz socialistických vozidel

v Hnačově

Po předešlých velmi vydařených ročnících se letos koná již sedmý hnačovský sraz socialistických vozidel vyrobených do konce roku 1990. Přijďte se pobavit a poznat ty, díky jejichž úsilí a péči se ještě všechna socialistická vozidla z garáží nevytratila.

Pokud jste o akci ještě neslyšeli, jedná se o vůbec největší sraz svého druhu v našem regionu. Můžete při něm zavzpomínat na populární modely vyrobené před více než třiceti lety, poslechnout si již zapomenuté zvuky jejich motorů a ukázat dětem, jaké nezapomenutelné modely stvořil automobilový průmysl v minulém století. Neměla by chybět ani tradiční spanilá jízda, jejíž trasa zatím není přesně naplánovaná.

Ať už jste příznivci perfektně zachovalých vozů v plném lesku, nebo vozů, ze kterých dýchá krásná atmosféra jejich četného používání, určitě se vám mezi tisícovkou vozidel nějaké zalíbí. V předešlých ročnících byly k vidění nejen legendární osobní automobily jako Velorex, Škoda 1000 MBX,

Wartburg, Lady a mnoho dalších, ale i historické autobusy Karosa ŠL 11 a Karosa C 954, Zetory, motocykly, vojenské Tatry, automobilové stříkačky či užitkové automobily LIAZ. Akce je hojně navštěvovaná a vždy se zde sjede několik tisíc fanoušků.

Pokud byste si tuto podívanou nechtěli nechat ujít, navštivte poslední květnovou sobotu, tedy 30. 05. 2020 kemp v Hnačově. Bude na vás čekat bohatý doprovodný program s občerstvením, kde si na své přijdou děti i dospělí. Zakončení proběhne vystoupením legendární hudební skupiny BRUTUS.

Oficiální zahájení akce je o den dříve, tedy již v pátek 29. 05. 2020 ve 20:30 hodin. Zahájení bude probíhat za doprovodu kapely Andromeda.

Nezbývá než si přát přízeň počasí a stejně hojnou účast jako v šesti předešlých letech.

Více podrobností a případné informace o ubytování v kempu naleznete na oficiálních webových stránkách www.vozy-vychodního-bloku.cz.

Dopis ministerstvu

OBCE z tzv. lokality BŘEZOVÝ POTOK

Chanovice, Kvášňovice, Maňovice, Olšany, Pačejov, Velký Bor

341 01 Chanovice 36
IČ: 00 255 556
DIČ: CZ00255556

Telefon: 376 514 353
e-mail: obec.chanovice@email.cz

V Chanovicích 27. 1. 2020

Ministerstvo průmyslu a obchodu
Ministr Ing. Karel Havlíček
Na Františku 32
Praha 1
110 15

Naše značka: úložiště/2020

Věc: Protest proti vypořádání připomínek ze strany MPO k navrhovanému zákonu o zapojení obcí do procesu výběru a výstavby hlubinného úložiště radioaktivních odpadů, a současně požadavek obcí z tzv. lokality Březový potok o vyřazení z výběru lokalit pro budování úložiště.

Pane ministře Havlíčku, dobrý den.

Jménem obcí Chanovice, Kvášňovice, Maňovice, Olšany, Pačejov, Velký Bor a spolu s městem Horažďovice vyjadřujeme velkou nespokojenost s postupem MPO při přípravě věcného záměru zákona o zapojení obcí do procesu výběru a výstavby úložiště a vypořádání našich připomínek. Neakceptování našich připomínek a tvrdé prosazování úřednického ministerského postupu považujeme za podraz vůči našim obcím a občanům.

K žádnému slibovanému posílení práv obcí při výběru úložiště v novém zákoně ze strany MPO nedochází. Vaši výzvu, abychom předkládali připomínky, zpětným pohledem, považujeme za výsměch lidem v 17 vesnicích našich 6 obcí. Ve vzájemné spolupráci obcí a spolu s odborníky právního zaměření jsme vypracovali a předložili fundované připomínky k návrhu zákona. Vaše ministerstvo je odmítlo a podané připomínky a návrhy ignoruje.

Seriózní a rovnoprávné zapojení obcí, občanů a veřejnosti bude jen tehdy, pokud budeme moci skutečně ovlivnit, zda v dané lokalitě vůbec bude proces přípravy úložiště pokračovat. To lze zajistit jedině uložením povinnosti MPO a SÚRAO vyžádat si před zahájením konkrétního řízení souhlas dotčených obcí.

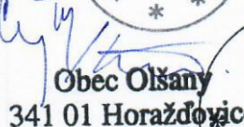
Pane ministře Havlíčku, chcete bez práv obcí a bez závazných pravidel vybírat již v tomto pololetí finální čtyři lokality. My starostové obcí z tzv. „Březového potoka“ však Vaším slibům a postupům nedůvěřujeme. Děláte z nás, tak jako Vaši předchůdci, nesvéprávné statisty.

Proto požadujeme, na základě společného rozhodnutí, o vyřazení našich obcí z výběru pro záměr budování hlubinného úložiště radioaktivních odpadů v ČR.

Náš postoj je jednotný – ÚLOŽIŠTĚ U NÁS NECHCEME.

Zdravíme,

- Obec Chanovice – P. Klásek (starosta)
- Obec Kvášňovice – M. Strolený (starosta)
- Obec Maňovice – J. Jirsa (starosta)
- Obec Olšany – Z. Kříž (starosta)
- Obec Pačejov – Ing. J. Vavříčka (starosta)
- Obec Velký Bor – V. Zábranský (starosta)
- Město Horažďovice – Ing. M. Forman (starosta)

OBEC MAŇOVICE
Maňovice 22 1
341 01 Horažďovice

Sbor Velkobor

Rozhovor s Jitkou Hosprovou

Jitka Hosprová je významná violistka, která se může pyšnit titulem první české sólové violistky. Kromě České republiky je známá publiku v mnohých evropských metropolích i za oceánem a my jí děkujeme, že přijala pozvání na letošní již 6. ročník Májového podvečera duchovní hudby, který byl plánovaný na 23. května od 18 hodin v kostele sv. Jana Křtitele ve Velkém Boru. Současná situace ve světě, obzvlášť v Itálii, kde Jitka Hosprová žije, však nejspíš neumožní pořádání koncertu v tento termín. Sama Jitka Hosprová k této otázce napsala hřejivá slova: „Moc se těším, jednou se to stane -)))“ – a my doufáme, že se situace brzy uklidní a „stane se to“ ještě letos! Jitku Hosprovou můžete znát, i pokud nejste fanoušky klasické hudby – např. z taneční soutěže StarDance, kde se o titul královny tanečního parketu ucházela s tanečním partnerem Lukášem Bartuňkem v 6. ročníku. Jsme moc rádi, že si našla čas zodpovědět pár otázek do Velkoborských novin:

Kdy a proč jste se rozhodla pro nástroj, ve kterém do té doby žádná Češka sólově nevynikala - pro violu?

Byla to tak trochu náhoda nebo osud, jak se to vezme. V patnácti letech jsem dělala přijímací zkoušky na Plzeňskou konzervatoř, kde byl přebytek houslistů a tehdy ještě velký výběr skvělých hráčů. Moc jsem v úspěch s houslemi v té konkurenci nedoufala, bylo mi to v zásadě jedno. Po talentových zkouškách však kontaktoval pan ředitel konzervatoře rodiče, že by mi rádi nabídli studium violy a byla bych tím okamžitě přijata. Pro mne to bylo poprvé, co jsem o viole slyšela. Pak jsem navštívila koncert profesora Jana Motlíka, který hrál s Plzeňskou filharmonií Rhapsodii B. Martinů a zcela jsem viole propadla. Pod jeho vedením jsem brzy, k mému překvapení, dosáhla úspěchů v soutěžích a v osmnácti zvítězila v mezinárodní soutěži. S violou mi to prostě šlo a již rok po vítězství jsem vystoupila jako sólistka s Plzeňskou filharmonií. O mém směru bylo v tu chvíli jasno, nic jsem neplánovala, vše šlo přirozeně, velmi mě hraní na violu bavilo a stále baví. Je to nástroj, se kterým je stále co objevovat.

Jsou pro hru na violu nutné nějaké speciální fyzické předpoklady?

Již tehdy na přijímacích zkouškách mě vybrali pro mé fyzické dispozice, nemám velkou ruku ani dlouhé prsty, ale vždy jsem sportovala a doma pomáhala na přestavbě domu, jsem na tom a vždy jsem byla fyzicky dobře. Viola je velký nástroj a je potřeba být fit. V orchestru vidíte vždy urostlé muže ve skupině viol. Určitě je to výhoda být velkým mužem, ale není to podmínka. Důležité je být v kondici, pravidelně posiluji a cítím, že bych bez toho nemohla tak náročné výkony podávat.

Seznámila byste prosím čtenáře se svým nástrojem?

Nástroj mám moderní od českého houslaře Petra

Zdražila, který postavil kopii modelu Amati 1615. Je to viola, která zní jako starý nástroj v hudbě barokní a přitom ob stojí i v náročné moderní soudobé hudbě a prosadí se přes zvuk velkého orchestru. V životě jsem vystřídala již několik nástrojů podle toho, na kolik jsem měla a jak nástroje zněly. Je to neustálá investice, nejde jen o violu, ale také smyčec něco stojí. Ty dobré smyčce začínají kolem 100 000 CZK a nástroje 300 000 CZK, není to ale závratná částka – nedávno jsem si zahrála na violu za milion euro, což je docela zajímavá suma a ten zvuk byl nepopsatelný. U smyčcového nástroje se platí za stáří, stav nástroje, jméno houslaře a zvuk, který může cenu až zdvojnásobit.

Jaký repertoár máte nejraději coby interpretka? A už víte, co zahrajete velkoborským posluchačům?

Já miluji všechnu dobrou hudbu, jinou ani nehraji. Klasická hudba několik set let potvrzuje své kvality, protože má stále co nabídnout i modernímu člověku. Nicméně nebojím se ani soudobé klasické hudby, která umí promlouvat právě k dnešnímu člověku. Tu hraji velmi ráda, zde je totiž velký repertoárový prostor pro violu. Bavíme se tedy o 20. a 21. století, což je takzvaný zlatý věk violy. Posluchačům velkoborským jistě zahrají J. S. Bacha, nějaký virtuózní kousek a také skladbu Gila Rome Sylvie Bodorové, české skladatelky, která je takovou krásně smutnou baladou. Ráda bych tedy představila violu v jejích nejlepších polohách.

Co si naopak ráda poslechnete ve volném čase?

Já ráda poslouchám jazz anebo jen přírodu, mám hodně namáhané uši vlastním hraním, a tak jsem často ráda v klidu a tichu...

Vloni se nám představila harfistka Kateřina Englichová, rok před ní kytarista Lubomír Brabec -

Pokračování na další straně

s oběma jste natočila CD. Je snadné najít původní repertoár pro violu a harfu nebo violu a kytaru, nebo musíte vytvářet různé úpravy?

Trochu jsem musela samozřejmě hledat, ale existují originální skladby, skvělé úpravy slavných melodií, a dokonce některé originální skladby vznikly přímo pro nás s Kateřinou Englichovou. Musím říci, že oba nástroje, jak kytara, tak harfa, jsou skvělí partneři pro violu a s oběma interprety máme úspěšnou, letitou spolupráci a odehráno nespočet báječných koncertů.

Českým tiskem proběhla předloni informace o Vašem sňatku s italským houslistou Mauriziem Sciaretto. Čtenáře jistě bude zajímat, jak se Vám žije v Itálii? Jak často navštěvujete Českou republiku?

Tak právě jsme s Mauriziem Sciarrettou, mým italským manželem, významným houslistou a pedagogem, v karanténě a věřím, že brzy bude situace v celé Evropě, a hlavně v Itálii lepší. Je mi líto, že tahle báječná země momentálně prožívá černou hodinu své historie. Osobně vnímám v Itálii větší otevřenost v komunikaci a mnohem pozitivnější přístup k životu, což mně vždy dodá energii a dobrou náladu. Žijeme v blízkosti Bologni v nádherné oblasti mezi Toskánou a Emilií Romaniou, odkud jsme ve Florencii do hodiny, Verona je v blízkosti a moře jen kousek. Je to země s úžasnou historií a umělecky nesmírně bohatá. Nemluvě o skvělé kuchyni a víně... Nicméně jsem stále patriot, ale dnes již evropský, vidím existenci našeho národa v evropské souvislosti, jak tomu vlastně vždycky bylo. Kdekoliv v Evropě se cítím doma již od studií, ale dnes mám ten opravdový domov a rodinu v Itálii a stále v Čechách. Dojíždím pravidelně ob měsíc na koncerty, které se snažím směřovat po ČR do několika dní.

Jaký je Váš vztah k Plzeňskému kraji? Stojíte za projektem Procházky uměním, který se právě v Plzeňském kraji (především) koná, mohla byste Procházky uměním čtenářům přiblížit?

Plzeňský kraj je mé rodné místo a léto mám již několik let spojené s festivalem Procházky uměním. Ten jsem založila jako poděkování regionu, ze kterého jsem vzešla. Jako dítě jsem v Manětíně v „barokní perle“ západních Čech chodila na koncerty do barokního zámku, obdivovala Brandlovy obrazy a sochy barokních mistrů, což mě nesmírně umělecky ovlivnilo. Přišlo mi jako dobrý nápad propojit umění a spojit koncerty s výtvarným uměním, historií a architekturou. Procházky jsou koncerty s průvodním slovem, které přibližuje historické a umělecké zajímavosti daného místa; jako průvodci vystupují herecké osobnosti Barbora Munzarová, Ondřej Kepka, Barbora Kodetová, Jan Šťastný a posluchači mohou slyšet významné hudební osobnosti a soubory, se kterými spolupracuji. Výtěžek z koncertů – téměř milion korun – za uplynulých

7 ročníků jsem předala na opravu památek v regionu, který byl v období komunismu přehlížen a památky jsou stále ještě v žalostném stavu. Vnímám, že je nesmírně důležité o naše kulturní kořeny pečovat a jsem ráda, že místní si vzali projekt za svůj.

Vystupovala jste na koncertech pro podporu lidských práv v Čínské lidové republice. Toto téma je jistě stále aktuální. Je nějaká konkrétní oblast útlaku, která Vás tíží nejvíce?

Jak uvádím, jsem z regionu, kde ruka komunismu zanechala dramatický otisk. Po 2. sv. válce ze Sudet zmizelo 80 % obyvatelstva, část židů, zbytek Němců a zbyla kulturní poušť. Například v Dolní Bělé, kde dnes žijí moji rodiče, zmizela židovská komunita beze stopy – jeden koncert Procházek uměním jsem například tomuto tématu věnovala, to bylo divení... Od dětství jsem vnímala cosi smutného v tom našem kraji, když pak přišla revoluce a začala jsem velmi brzy cestovat na západ, pochopila jsem ten ohromný rozdíl mezi námi a zeměmi, které okupací neprošly. Říkala jsem vždy při představování na koncertech, že jsem Češka a jsem na to hrdá, protože jsem cítila, že moje země prošla něčím výjimečným a zvládla se osvobodit. Kdykoli však cítím totalitní praktiky, mám nutkání něco udělat. Potlačování lidských práv v Číně mě vyděsilo ještě v době, kdy pro nás nebyla Čína strategickým partnerem. S otročením lidí nesouhlasím, ani s tím, že světová ekonomika na tomto principu zneužívání lidí bohatne a všichni s tím vlastně souhlasí... Proto jsem dala podnět k uspořádání koncertů, aby se mohly šířit důležité informace. Svoboda člověka je naše právo a to je třeba ve vyspělé společnosti respektovat.

Děkuji za rozhovor a přeji Vám, aby se situace v Itálii uklidnila a mohla jste brzy žít běžný život bez obav z nákazy a šířit své virtuózní umění mezi lidmi. Do budoucna se na Vás moc těšíme!

Jana Brůžková

Velikonoce

Podle křesťanské tradice Velikonocemi končí čtyřicetidenní půst

Letošní Velikonoce asi budou tak trochu jiné. Nechceme zde připomínat situaci, ve které se nyní nacházíme. Informací máme kolem sebe dost a dost. Přesto musíme dále žít a užívat si každého dne, který máme vyhrazen na tomto světě. Čekají nás krásné svátky, které označujeme také jako svátky jara. V těchto krásných dnech dodržujeme křesťanské zvyky a také se scházíme se svými nejbližšími. Přesto, že letos budeme Velikonoce prožívat asi trochu jinak, než jak jsme zvyklí, dovolujeme si připomenout některé informace, které k tomuto období patří. Podle křesťanské tradice Velikonocemi končí čtyřicetidenní půst, který začíná Popeleční středou.

Květná neděle

Květná neděle je poslední postní neděle, slaví se čerstvými ratolestmi, kterými prý vítali Ježíše Krista, když přišel do Jeruzaléma. V kostele se světily kočičky, které se pak přinášely domů, aby přivítaly jarní svátky. Po Květné neděli se v domě začínalo velkým úklidem, čistý dům symbolizoval i čistotu života a novou naději.

Modré pondělí, Žluté úterý a Škaredá středa

Po Modrém pondělku a Žlutém úterku, které patřily vymetání pavučin z celého domu, začíná velikonoční (anebo pašijový) velký svatý týden Škaredou nebo Sazometnou středou. Tento den se vymetají komíny a neměli bychom se prý ani mračit a škaredit, abychom se pak nemračili celý rok.

Zelený čtvrtek

Na Zelený čtvrtek se jedla jenom zelená strava jako například špenát, zelí, kopřivy, aby byl člověk zdravý po celý rok. Kostelní zvony zní na Zelený čtvrtek naposledy, pak prý odlétají do Říma a znovu zazní až na Bílou sobotu. Podle tradice, když zazní zvony naposledy, si máme zacinkat penězi, aby se nás držely celý rok. Někde se zvoní paličkou o hmoždíř, aby stavení opustily myši a také hmyz. Na Zelený čtvrtek vstávaly hospodyně časné, aby zametly dům ještě před východem slunce. Smetí se odneslo na křižovatku cest, aby se v domě nedržely blechy. Správný hospodář zase prý zaseje len a hrách. V tento den také nemáme nic půjčovat a s nikým se hádat a škorpit, aby se nám celý rok hádky vyhnuly a peníze se nás držely.

Velký pátek

Velký pátek je den smutku, rozjímání a půstu, připomínala se smrt Ježíše Krista. Hlas zvonů nahrazovaly řehtačky a honíval se Jidáš – většinou ho představoval zrzavý chlapec. Také se prý otvírá země,

aby vydala své poklady. Cestu k pokladu ukazuje světýlko nebo zlaté či kvetoucí kapradí. Vodníci se prohánějí na koních a otvírá se i bájná hora Blaník.

Bílá sobota

Bílá sobota byla ve znamení dokončení úklidu, bílení a posledních příprav na Vzkříšení, na Hod boží velikonoční. Pekly se mazance a velikonoční beránci, chystala sváteční jídla. Pletly se pomlázky, vázaly březové metličky a zdobila vajíčka.

Hod Boží velikonoční

Hod Boží velikonoční byl den, kdy se světily všechny pokrmy. Každá návštěva, která přišla, dostala kousek posvěceného jídla. Začínalo hodování.

Pondělí velikonoční

Pondělí velikonoční je dnem pomlázky. Chlapci chodí na koledu s pomlázkou spletenou z vrbových proutků a ozdobenou mašlemi, vyplácejí děvčata, aby byla zdravá, a přejí zdraví všem v domě. Jinde jsou dívky polévány studenou vodou, někde i voňavkou. Koledníci dostávají malovaná vejce a někde i zavdat pálenku. Dětem se dávají nejčastěji sladkosti a drobné mince.

Symboly Velikonoc

Velikonoční beránek prý připomíná Beránka božího, vajíčko je již od pradávna považováno za symbol plodnosti, úrodnosti, života, narození i vzkříšení. Zajíček prý tajně roznáší velikonoční vajíčka. Kočičky, které dnes známe jako dekoraci, se světily a bývaly považovány za lék proti bolení v krku a zimnici, přidávaly se i krávám do krmení, aby dobře dojily. A konečně pomlázka – děvčata se vyplácela proto, aby byla zdravá, veselá, pilná a svěží tak, jako je pružný, svěží a ohebný mladý vrbový proutek.

KRÁSNÉ VELIKONOCE VŠEM.

(s využitím internetových zdrojů)

Sedmikráska

Stačí pár slunečných dnů a z trávníku vykouknou tyhle malé bílé kytičky. Neváhejte a klidně jich pár utrhnete. Je to ideální bylina při kašli, zahlenění a zánětu průdušek, při nachlazení a na jarní pročištění. Pomáhá též při nechutenství a poruchách trávení, zlepšuje kožní problémy včetně залéčení pupínků po bodnutí hmyzem a drobných ranek. Květy sedmikrásek je nejlepší jíst čerstvé, takže třeba v salátu či na namazaném chlebu. Poranění kůže potírejte šťávou z rozmačkaných listů. Na léčbu kašle či pročištění organismu se hodí čaj.

Podběl lékařský

Bylinka, která rostla dříve všude, v posledních letech pomalu mizí. Je skvělá, ale je třeba k ní přistupovat s respektem. Léčivka uvolňuje hleny a má silné protizánětlivé účinky, hodí se tedy skvěle k léčbě kašle, zánětu průdušek, ale i tuberkulózy. V těchto případech se popíjí ve formě čaje. Rozdrcené listy položené na hrudník zase pomáhají při onemocnění plic, léčit s nimi lze i růži a poranění tkání. Z listů, které ostatně sbíráme později než květy, lze připravit též sirup, který se také užívá při kašli.

Moje první Camino aneb pouť do Santiga de Compostela

Díl třetí: Ještě se musím podělit o poslání, které jsme s Petrou na poutní cestě plnily. Více o něm v následujícím textu, který byl zveřejněn na webových stránkách Nadačního fondu Dobří lidé Česka:

(čtení na pokračování)

„Každé pomoci si vážíme. V tomto případě doslova: Boží podpory našeho Nadačního fondu Dobří lidé Česka. Dvě dámy Petra Vetyšková a Marie Sládková rozhodly se vydat na 300 km dlouhou pouť - Svatojakubskou cestu. Část cesty prošly v nadačním tričku, ve kterém jsem osobně projel v roce 2018 dětské onkologické kliniky po celé ČR. Tímto svým naprosto výjimečným činem na své životní cestě předaly světu nejenom pozitivní energii, ale především lásku a své přání za uzdravení všech nemocných dětí. Prošly si náročnou cestou své osobní víry, ve které se nic neplánuje, ale pouze věří, že vše dopadne tak, jak si od srdce přejeme. Děkujeme dámy. Za příkladnou ukázkou toho, že s pevnou osobní vírou se v našich životech dějí skutečné ZÁZRAKY, které dokážou léčit i mnohé, naše závažné nemoci.

Děkuji za sebe i děti. Tomáš
Nadační fond Dobří lidé Česka."

Ten, kdo se vydá na pouť, může se těšit na to, že jakkoli se dny opakují ve zdánlivě stejném rytmu, nikdy nejsou stejné. Ráno jsme se jako poutnice probudily do nového dne v novém prostředí a těšily se na další prožitky. Nejprve nás čekala kontrola chodidel ošetřených předešlý večer (jen já a jen jeden puchýř) a po hojné snídani vycházíme na cestu. Tak vypadal začátek každého dne poutnické cesty, který se možná zdá být obyčejný. Jenže potom jsme vyšly za město anebo za vesnici, vystoupily jsme na kopec a musely se zastavit, protože jsme hleděly často v úžasu na barevný obraz políček, vinic, luk a cest. Po řadu několika dnů se krajina stále proměňuje, stáváme se její součástí. A také přichází důležité zjištění a poznání do našeho dalšího života. Jsme obohacené, přesto pokorné. Mnoho lidí se mě ptalo, proč jsem musela jít takovou dálku, že i putování po Šumavě je krásné. To jistě ano, ale Camino je jedinečné energií lidí z celého světa, kdy člověk zažívá pocit, že je na světě vše v naprostém pořádku a všichni se mají rádi. Na Caminu nejde o kilometry, ale o atmosféru, kterou vytvářejí poutníci, kteří jdou stejným směrem, se stejným cílem, s podobnými překážkami i bolestmi na stejných místech. Poslední dny na Caminu jsem pociťovala neskutečný klid a pokoj v mysli. Tento pocit se v realitě běžného života jen velmi těžko hledá.

A tak jsme s Petrou ukončily svoje Camino. Teď už jen vzpomínáme a necháváme čas plynout. Možná si nás Svatojakubská pouť opět vyhledá.

Pro představu uvádím některá pravidla Camina, která vychází z přímých zážitků a prožitků poutníků během putování (vycházím rovněž ze svých zážitků a prožitků):

Pokračování na další straně

- Když neznáš správnou cestu, jdi po té, která je (na žluté šipky se dá spolehnout, respektuj je).
- Suché a špinavé je lepší než mokré a čisté (pokud poutníka doprovází sluníčko, prádlo, kterého s sebou nemáte moc, dobře a rychle usychá připevněné na krosně).
- Pravidelně větrej nohy (správné obutí a správné ponožky jsou základem úspěchu bez puchýřů).
- Na cestě vždycky najdeš něco, co by se ti mohlo hodit anebo by mohlo být dárkem pro nejbližší (ale domýšlej možnosti svého batohu či krosny, nosíš ji stále na svých zádech).
- Se vším ztraceným se poctivě rozluč (snad to, co ztratíš, udělá radost a pomůže někomu dalšímu na poutní cestě).
- Kopec je taky rovina, jen nakloněná (někdy si sáhneš do hlubin své vůle i nevůle).
- Cesta tě přetváří (když tě opouštějí fyzické síly, zjistíš hlouběji, jak tě ovládá tvé ego – ego neposlouchej!).
- Nauč se vnímat vzkazy Camina (důležité jak na pouti, tak především ve vlastním životě – dívej se vždy vpřed, neohlížej se za tím, co bylo).
- Všichni jsme si rovni (na Caminu nepoznáš rozdíly mezi lidmi ani hierarchii společenského postavení lidí).
- Pozorným putováním krajinou vnější se mění tvoje krajina vnitřní.

DĚKUJI, ŽE JSEM PROŽILA SVŮJ VELKÝ SEN!

BUEN CAMINO!

Marie Sládková

Karel Čapek: O té chřipce

Lidové noviny 29. 1. 1931

Tak už se dostala i k nám, sice s jistým zpožděním a zatím jen poskrovnu; ale ani v ohledu chřipky jsme tedy nezůstali za Evropou. Nuže, je tudíž na místě udělit nemocným, zdravým a zejména těm, kdo se chřipky bojí, několik ne sice odborných, ale dobře míněných rad:

1. Jakmile poznáte, že vám je tak nějak divně, a jakmile na sobě zjistíte horečku, zůstaňte doma a vlezte do postele, ale hlavně nechodte mezi lidi a nedýchejte jim pod nos, hekajíce a bědující, že máte chřipku. Každý, kdo si svým bližním naříká, že má chřipku, zaslouží si jednu do zad, ne proto, že je vůbec protiva, ale proto, že chřipku nebo rýmu roznáší.

2. Když už marodíte, vezměte si dobrou knížku a čtěte, abyste aspoň nestonali nadarmo.

3. Posléze neříkejte každé rýmě, kašli, angíně, katarům, bolení hlavy a jiným svízelným, že je to chřipka. Zbytečně jí tím děláte reklamu a ztěžujete život všem hypochondrům, kteří náhodou ještě kašel nebo rýmu nemají a bojí se skoro dýchat, aby nevdechli nějakého toho Pfeifferova bacila nebo jaký neřád. Čím méně se bude o chřipce povídat, tím dřív přejde – už z nedostatku veřejného zájmu.

Otestuj si své vědomosti

Žáčci v současnosti tráví dny mimo zdi školy a rodiče jim jistě pomáhají se zadanými úkoly. Aby si mozkovny odpočaly od náročných úkolů, přinášíme na odreagování zábavný kvíz:

1) Lék penicilin má původ:

- a) mezi specifickými druhy hub
- b) mezi specifickými druhy rostlin
- c) mezi specifickými druhy hmyzu
- d) mezi specifickými druhy výrobků McDonald's

2) Kukačky svá vejce:

- a) kladou do hnízd ostatních ptáků
- b) kladou do pečlivě připravených vlastních hnízd
- c) kladou do nástěnných hodin (odtud název „kukačky“)
- d) kladou do králičích nor (a vznikají tak kukokráliči)

3) Muchomůrka zelená je:

- a) velmi dobrá, jedlá a zdravá neškodná houba
- b) velmi dobrá, jedlá jen jednou – tedy prudce jedovatá houba
- c) jedovatá a navíc velmi nechutná houba
- d) název akce URNA zasahující proti pěstitelům lysohlávek

4) Zombie je:

- a) Michael Jackson
- b) nemrtví (speciální označení pro mrtvé projevující i po smrti nezdravou životaschopnost)
- c) dočista mrtvá mrtvola, jak jen mrtvola může být
- d) nemoc pocházející ze Zombiepolis (odtud ten název), hlavního města Středoafričké republiky

5) Co z níže uvedených je starověkým divem světa (jedním ze sedmi):

- a) kupónová privatizace
- b) Čínská zeď
- c) Rhodský kolos
- d) římské Kolosseum

6) Na Václavském náměstí stojí významná kulturní památka:

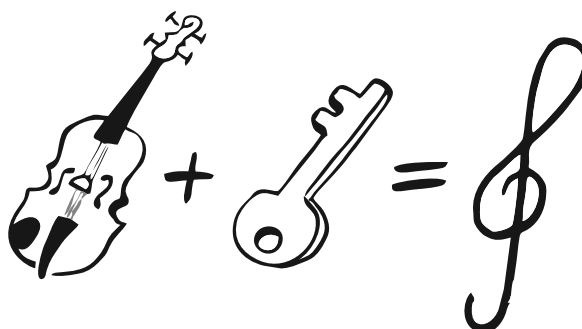
- a) socha sv. Václava
- b) arabští (i jiní) drogoví dealeri
- c) východy z metra
- d) McDonald's

7) Neslavnějším uměleckým dílem Leonarda da Vinci je:

- a) obraz Mona Lisa
- b) účinkování ve filmu Titanic
- c) plánky helikoptéry
- d) slavná socha Davida

Správně odpovědi: 1a,2a,3b,4b,5c,6a,7a

Jak se nazývá tento znak?
Rovnice ti napoví.

Broukovi se rozutekly noty, najdeš stejné?